

(.) Passiespel.

Tien jaar geleden kwam ik met de fiets in Zuid Frankrijk in een bergdorpje, waar ik een broodje kocht en er mee op een bankje ging zitten.

Er komt een oude man naar me toe, we raken aan de praat, hij vertelt dat het dorpje in de omgeving bekend is vanwege de jaarlijkse uitvoering van het Passiespel.

Hij zegt: ‘Daar gaat het niet goed mee, met dat Passiespel. De slager, die Jezus speelt, is er mee gestopt. Het is de laatste keer uit de hand gelopen!’

Toen Jezus aan het kruis hing en in het microfoontje de kruiswoorden zou gaan uitspreken, was het ineens begonnen te regenen dat het goot. Iedereen had vlug in hutjes en onder bomen een schuilplaats gezocht, alleen Jezus kon geen kant op. Hij hing daar in de striemende regen, hij vloekte.

Met veel moeite was hij naar beneden gekomen, hij had zijn doornenkroon in de struiken gegooid, hij had er schoon genoeg van.

‘Hij doet het nooit meer, ne jamais,, het is een driftkop die slager!’

‘Hij zegt het nog steeds, ne jamais, het is een koppige man die slager!’

Niemand wil het van hem overnemen, het is de vraag of er in dit dorp ooit nog een Passiespel zal worden opgevoerd.

Arm dorp.